

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A SZABADELVÉPÁRT KOZLONYE

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Előfizetési feltételek:

helyben hazára vagy vidékre postán küldve.
Egész évre . . . 10 fr.
Félévre . . . 5 "
Negyedévre . . . 2 " 50 kr.
Egy hónapra . . . 1 "

Hirdetési díj:

50 szavas postás és krajcár. Nagyból terjedelmű s több ízben megjelent hirdetések minden hirdetés után 30 kr. Nyilatlati közlemények minden sorra 20 kr. A hirdetések valamint a nyilatlati közlemények egyedül a kiadó irodában vétnek fel.

Andrássy utódja.

(—) Hirszerint ma kellett Haymerle bárónak megérkezni Bécsbe s elfoglalni hivatalát a bécsi Ballplatzon. Az osztrák-magyar monarchia külügyének új vezetője egész csöndben, zajtalan foglalta el fényes nevé előde helyét.

A nagy közönség keveset hallott róla azelőtt s neve jóformán ismeretlen volt addig, míg Andrássy gróf leköszönése a fősztárhoz nem hozta s a fejedelem — és talán nem egész alaptalan mondhatjuk, a távozó miniszter bizalma is őt jelölte ki a magas állásra, hol két ország gondja nehezedik egy ember vállára s oly monarchia érdekeit kell megvédeni kifelé, melynél komplikáltabb nincs Európában.

Meg fog-e felelni a terhes állásnak? Ez a kérdés lebeg minden ajkon, ez a gond foglal el minden elmét. Politikai egyénisége eddig nem volt oly szembeszökő, hogy mindenki tájékozva lehetne a jövőre nézve, mit várhatunk tőle?

Eletrajzát annak idején, midőn neve először került föl a külügyminiszteri válság folyamán, közzölték a lapok; de ez elektrajz száraz adataiból, csak annyit tudunk meg, mikor, hol, meddig hivataloskodott, a mi mind igen alárendelt fontosságú dolog oly állás betöltésénél, hol népek sorsa forog kérdésben. Egy körülmény azonban világot vet reá s biztosított látásuk nyújtani a jövőre. A férfi, ki Andrássyank helyébe lép, Andrássyank teljes bizalmával dicsekedhetett. Andrássy gróf fedezte föl őt királyunk keleti utazása alkalmával Konstantinápolyban, hol Haymerle lovag (még akkor nem báró) követségi tanácsos volt.

Mikor 1871-ben Andrássy gróf külügyminiszterrel lett, nem telt belé két hónap s már rendkívüli követté és meghatalmazott miniszterrel nevezette ki Haymerlét, aztán egy ideig mint osztrák főkonzul használták őt a külügyminiszterteremben s végül a római nagykövetség, a legfontosabb és legkényesebb diplomatiai állások egyike bízott rá, hol tapintatosságának kiváló jeleit adta s hol sikerült neki a legbarátságosabb viszonyokat tartani fenn az olasz udvarral s az egymást gyorsan föl váltó olasz kormányokkal. Rómában ösztönösen sajnálják távozását s mint mondják, ő maga sem örömezt vált meg állásától.

Mindazok, kik ismerik, sokkal szerényebbek festik őt, hogyszem a vezérő miniszter állására vágyott volna; de márszét sokkal felegyemeltetebb hivatalnok, hogyszem vonakodott volna elfoglalni a számára kijelölt állást, mihely tudtára adatott, hogy ő felsége ohajtása, miszerint a távozó Andrássy a berlini kongresszuson résztvett másik két meghatalmazott valamelyike váltsa

föl. E másik két meghatalmazott, mint tudjuk, Károlyi gróf és Haymerle báró volt. Károlyi kimentette magát, Haymerle számára nem maradt egyéb mint eltoadani a külügyminiszteri tárczát.

Sokan azt vélik, hogy midőn Haymerle esett a kiszemelés, Andrássy oly utódot akart öbenne szerezni, ki csak a gróf eszméinek, szándékainak végrehajtó gépe legyen, pusztán báb a színelg lelépő külügyminiszter kezében s takarója ama politikának, mely ezután láthatatlan, — legalább a nagy közönség által láthatatlan kéz által a színpadok mögött fog folytatattni. E föltevés egyformán méltatlan a volt s az új miniszterhez, kiknek egyike sem adott soha okot ilyenemű föltevésre. Andrássyról még ellenségei is kénytelenek bevallani, hogy tettől talpig gavalér, ki nem szokott alakoskodni s nyíltan, büszkén elvállalja a felelősséget mindazért, a mit cselekszik; nincs szűksége senki közpenyegére. Haymerle bárót pedig olyan férfúnak ismerik, kinek jellemével nem fér össze az, hogy bábbá alakosonyítsa le magát s ki önálló gondolkodását érvényesíteni tudja.

Ha mégis azt hisszük, hogy kil politikának irányra nem fog változni az új kéz vezetése alatt, e hitünket nem az új miniszter gyöngesége és semmissége, hanem a két államférfi nézetének összhangzására alapítjuk. Mese beszéd az, hogy a volt miniszter fogja diktálni az újnak, hogy mit tegyen; de hogy az új miniszter a réginek eszméit teljesen osztja s politikáját követni kész, azt minden oldalról megerősítik.

Azokra nézve, kik Andrássy távoztá után szerettek volna a zavarosban halászni s vakon neki menni a falnak, persze, hogy ez nagy csapás; de nekünk nagy megnyugtatás.

Igaz-e, hogy Tisza Kálmán németül táviratozott a királynak? Hogy mily fegyvereket használ az ellenzéki sajtó, arra gyönyörű példát szolgáltat a „Pesti Napló”, mely következő nyicsiklandozó hírrel kedveskedett olvasóinak:

„Ő felsége névnapja alkalmával Tisza miniszterelnök a kormány nevében német táviratban fejezte ki Ő Felségének a királynak a hódolatteljes jókívánatokat. Ő Felsége Tisza miniszterelnöknek szintén táviratilag felelt német címmel magyar szöveggel. Ő Felsége válasza így hangzik: „An Koloman Tisza ungarischen Ministerpräsidenten. Igen szivesen köszönöm a kormány üdvözlését.”

Ebből az egészből egy szó sem igaz. A miniszterelnök maga a g y a r u l i fejezte ki a kormány s az országgyűlési szerencseváltóit. A király pedig szintén magyarul így felelt: „Szives köszönettel fogadom magyar minisztertanácsom, valamint az országgyűlés mindkét hazának szerencseváltóit s azon öszinte óhajátalal viszonozom azokat, hogy a Mindenható áldása kísérje az ország javára irányzott közös törekvésünket.” Ferencz József s. k.

A szegedi árvíz alkalmával magukat kitüntetőkké közül többen különböző tendenciákkal disztettek, másoknak Ő felsége elismerését fejezi ki. A kitüntettek hosszú névsorát közölte tegnap a hivatalos lap. A mentésben résztvett országgyűlési képviselők, — köztük négy független párti is, azok közt vannak, kiknek Ő felsége elismerését fejezte ki.

Horst és Chertek osztrák miniszterek tegnapelőtt reggel Budapestre érkeztek, és délután 4 órán át Tisza, Szapary és Szende miniszterekkel értekeztek. Miután a tárgyalás alá vett ügyek iránt tökéletes egyetértés jött létre, az osztrák miniszterek ismét visszautaztak Bécsbe. Hosszabb ideig voltak jelen az országgyűlési szabadelvűpártkörben s számos képviselőt mutattak be maguknak. Horst miniszter élénk részt vett egy magyar nyelven folyt konversációban is.

Az osztrák képviselőház pártjai a N. Fr. Pr. szerint: Az alkotmányhú párt 169 szavazattal rendelkezik; mellettük áll még 3 rúthén, 2 demokrata s 2 olasz, kik legalább a közjogi kérdésekben velők szavaznak: az alkotmányhú ellenzék és szerint tehát 176 szavazatot számlál. A ház jobb oldalán pedig a következő fraktiók vannak együtt: A cseh képviselők klubja, mely a feudálisoktól beleszámitva 59 taggal bír; a lengyel klub 57 taggal s a jogpárt 56 szavazattal. Ha e 172 szavazatot hozzá adjuk, akkor a kormány-párt 177 szavazattal bír, így tehát egy szavazattöbbséggel rendelkezik.

A nevisinyoi felkelés Hercegovinában teljesen megszüntetett. — A csapatok ismét bevonultak helyőrségükbe. Egyes menekült pandurok még barangolnak az erdőkben és hegyeken és rablásokat visznek véghez, de elegendő helyőrség küldetett ki ellenük.

Délkeleti államszövetség. Sándor bolgár fejedelem Bukaresztbe léte alkalmat nyújt többféle politikai kombinációra. Így például a román hivatalos és felhatalos lapok a kis fejedelemségek közt köztendő liga mellett érvelnek, melyben Románia, Bulgária, Görögország, Szerbia és Montenegro véd és dac szövetségbe egyesülnének „nyugot nagyhatalmai” ellen.

Országgyűlés.

A képviselőház október 6-iki ülésén megválasztották az alelnökök s a jegyzők. Első alelnökké (147 szavazattal) Kemény János báró, második alelnökké (151 szavazattal) Szontágh Pál (nógrádi) választották meg. A független párt jelöltje: Lukó Géza az első szavazással 30, a másodiknál 13 szavazatot kapott.

Jegyzőkké lettek: Antal Gyula 157, Baross Gábor 153, Bóthny Algeron 153, Márkus István 152, Mednyánszky Árpád br. 144 és Rubido Zichy Rezső 151 szavazattal. Háznagynak Kovács László választották meg 163 szavazattal 189 szavazattal közül.

Szontágh Pál a képviselőház akaratának hódolva, hálás köszönetét fejezi ki s kijelenti, hogy erre és tehetése szerint igyekezn fog a reá ruházott tisztgató kötelességének megfelelni s a tisztelt ház elnökségi eeszed.

Aztán az osztályok kisorolása következett.

A gazdák mozognak.

A sz. fehérvári gazdasági kongresszus végrehajtó bizottsága tegnapelőtt értekezletet tartott gr. Zichy Jenő budai palotájában gr. Desseffy Aurél elnöke alatt. Az értekezlet célja volt megvitálni azon memorandumot, mely gazdasági viszonyaink rendezése és emelése tárgyában a kormányhoz és illetve a törvényhez lesz betervezendő s körvonalozza azon intézkedéseket, melyekre e cél elérése tekintetéből a kormány s törvényhozás figyelmé felhívatik.

A memorandum magában foglalja a gazdák kívánatait: külön földmívelési miniszter-

rium, országos gazd. tanács fölállításá, vidéki gazdasági kamarák szervezése, várnagy stb. Az értekezlet [most ezekhez még hozzá kapcsoltatni kívánja a mezei rendőri törvény revideálását, vízellátás csatornázás, öntözés, telepítés ügyét s a borygráts ellen hozandó törvényt. A memorandum újra átdolgozása három tagu bizottság küldetett ki.

„Az országos gazdák szövetsége” ügyében szintén megbízták a bizottságot, hogy az országos gazdasági egyesülettel egyetértőleg dolgozzon ki valami tervezetet.

A járvány ügyében.

A városi tanács a következő hirdetést bocsátotta ki a mai napon:

Városunkban a roncóló toroklob a múlt évben és ez év első felében szörványosan mutatkozott, de már a folyó év második felében — dacára a hatóság rendszeres óvintézkedéseknek — mindinkább terjedvén, a vörheny és himlőjárványokkal karöltve pusztít különösen a kiskorúak között. A megbetegülések a múlt héten az iskolai növendékek között is szaporodtak, mely okból az iskolák — egyelőre — folyó évi október 20-ig bezárattak. Tekintettel a járványos betegségek terjedésének lehetőségre a lakosság, a nagyméltóságú m. kir. Belügyminiszter urnak a legszigorúbb ellenőrzést és óvintézkedést rendel 13,340 sz. kiadott körrendelettel és a városi járványügyi bizottságnak javallata folytán: a városi hatóság a legszigorúbb óvintézkedéseket rendel foganatba vétetni, nem kímélván fáradságot és kötséget a lakosság közegészségének érdekében, de a mely költés és fáradság mind hasztalan lenne, ha a közös vész elleni hatósági intézkedés a lakosság által is nem támogatott; ugyanazért a lakosság a múlt 1878-ik évben közzétett övrendszabályokhoz alkalmazkodásra felhívatik s különösen figyelmébe ajánlatik, hogy

A tisztaság — testben, ruházatban, lakásban — fenntartassék, a test a megüléstől szigorúan megőriztessék. Ambár ugyan van reá elegendő példa, hogy a járványos betegségeknek — bármily viszonyok és körülmények közt él is a gyermek — áldozatul esett, azonban a mélyebb kutatások tapasztalatai azt bizonyítják, hogy a ragályos betegségek legszorosabb összeköttetésbe a levegő tisztátalansága között van s így leghamarabb kiüt és legkönyebben terjed rosszul vagy épen nem szelíztetett lakások levegőjében. Ugyelni kell a járvány idejében az egészségnek a legsekélyebb változásaira s annak azonnali gyógykezelésére, — így sok veszélyessé válhatott betegségek csirájában elfojthatók. Ugyelni kell továbbá arra, hogy a járványos betegségekben elterjedt az egészségnek — különösen a kisberek körűk — távol tartassanak, mert ez könnyebben eszközölhető, mint ha megbetegülnek, azoknak gyógytatása, a mikor sok esetben a leggodosabb gyógykezelés mellett is áldozatul esik a beteg.

Nyujtson segédkezt a lakosság a hatóságának a köztisztaság fenntartásában s azon óvintézkedéseiben, melyet ezuttal a közönség érdekében elrendelt, ugyanis a város pénz-tárból napidj mellett, 19 egyén fogadtatott fel, kik házról-házra járnak a végett, hogy minden betegségekben levő feljegyezzenek s a városi hatóságnak bejelentessék.

A városi orvosok, a városi tisztviselők s a városi tisztviselők rendelt s köztük a várost felosztotta, u. m. dr. Tegze Imre hatvan utcában, dr. Ujfalussy József piac-utcában, Ujházi Károly varga-utcában, dr. Palay Miklós pétéria-, dr. Sárvay Gyula cselegd-és dr. Zelizy Dániel csapó-utcában, kik a betegkegnek jelentett, de nem orvosolt egyéneket megvizsgálják, gyógykezelik és eljárásokról napoként a hatóságnak jelentést tesznek. — Ezen intézkedés célja a járványos betegségek számban tartása s a betegek mulhatlan gyógykezelésének ellenőrzése, a netalán nem gyógykezelte betegek orvoslattása, sőt a szegény sorsuk részére ingyen gyógyszer-

kiszolgáltatása s a kívánathoz képest a járványos betegségekben levőknek a város költéségen elküldhetése, mely célból egyelőre egy magánháznál felszerelt szobák fognak beteg férőhelyül alkalmaztatni, hol a betegek gondos ápolásban részesíttetnek. Megemlítvén, miszerint a járványos betegségekben levő szegényorsu egyéneknek idejkorán gyógytatattása céljából bármelyik gyakorló orvos rendelőnyére, a gyógyszerék a városi hitelre kiadhatók, ha azokért illeték fizetni nem képesek, és ha a rendelő orvos által a beteg neve és házátszám kitetetik. — Végül arra is felhívatik a lakosság, hogy miután a védhímő-öltási ügy állami intézmény és a gyermekeknek védhímővel beültatása, esetleg a felnőttek újra oltása a szülőknek és gyámoknak törvényes kötelessége: a védhímővel való beültatást annyival kevésbé mulla szák el, mert a tapasztalat azt igazolja, hogy a védhímővel beültott egyéneknél a himlő betegség a legtöbb esetben rövid és szelid lefolyás, a így a himlő-öltés a közönségnek saját érdekében áll. — Debreczenben 1879. október hó 2-án. A városi tanács.

Napi hírek.

A városi közigazgatási bizottság ma délután 3 órakor a városi tanács tanácstermében ülést tartott, melynek eredményéről lapunk holnapi számban tudósítjuk olvasóinkat. — Hangverseny. Huber Jenő és Aggházi Károly művész hánkfal most kezdvén meg magyar- és erdélyországi művészi körutóját, folyó hó 24-én városunkban is fognak hangversenyezni. Felhívjuk műértő és műpártoló közönségünk figyelmét e két fiatal, de nagy tehetségű művészre, kik a múlt télen Párisban is nagy tetszésben és kitüntetésben részesültek.

Halálozás. Nyiri Péter vértesi ref. lelkész a debreczeni egyházmegye esperese, ki a multkor egyházi conventben meg részt vett, mint fájdalommal értesülünk meghalt. — Temetésre Vértse utaztak Révész Bálint püspök, több tanár és a főiskolai énekkar is. A temetésen Dávidházi pocsai lelkész mondott emelkedett hangú szerszédet, az elektrajzot pedig Nagy Pál tépei lelkész olvasta fel.

Talált hulla. Szombaton egy ismeretlen körülmébről 35—40 éves férfi holttestét hozták be a helybeli kózkórházba, a hol megismerés végett kiterítették vult. Kitéte még mindig nem tudatik.

Pizkos átjáró. Most hogy már a városi tanács határozott levő ki utca kitaraktatást, talán nem ártana, ha az illető hatóság a „Haluzgot”, de különösen a csizmadiaszin átjáróját is szives figyelmére méltatná. Mint tudjuk ez utóbli a két legnevesebb utcát a csapó és cselegd utcát köti össze és a színházi elegáns közönség nagyrésze ott jár el. De ez átjáró bűdös, szennyes, piszkos, hogy a tisztességes ember undorodás nélkül ott alig mehet keresztül, azért jó volna ennek kitaraktatására is megtenni az intézkedéseket.

Statistikai kimutatás. A múlt héten tehát szeptember 28-tól október 4-ig városunkban született 22 fiú, leány 18, együtt 40. Elhalt 59; ezek között fi 32, nő 27, melyek közül járványos betegségekben u. m. himlőben 5, hártys és roncóló toroklob 8, s vörheny 10, ha egymá 4, tehát az 59 halottból 27 járványos betegségekben halt el. Érdekes még feljegyezni a múlt heti 59 halálozástól 42 esik olyanokra, kik még nem érték el 20-ik életévüket.

A kapitányi hivatal harmadik osztálya rendőri kihágók címén a múlt hóban 130 frtot vett be a szegény alap javára. Ehez hozzá adva a tegnap között 30 frtal együtt tehát 160 frt gyűlt össze. — Elgázolt gyermek. Te nap a hatvan utcán sebes hajtás közben egy kocsi egy kis 7 éves gyermeket gázolt el. Utól példálul szolgálhat az azon gondatlan szülőknek, kik gyermekeiket szabadon engedik az utcán — különösen vásár alkalmával — szaladgálni. Szerencsére a gyermek nem sérült meg életveszélyesen.

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája

A kit senki sem szeret.

Elbeszélés. Vértesi Arnoldtól. (Folytatás.) — No, a mama megengedi — szól az tán pártfogó leereszkedéssel. — De hát ne köhög. Ha tenálad még egy szivart sem lehet elszívni, akkor megszökik az ember. En itt megkérem a mamát, hogy vigyen el téged a tombola-estélyre s te azall fizetted vissza a szivességet, hogy még egy szivart sem hagysz békében elszívni. A szegény leánynak most már igazán kigördült szeméből a köny. Persze, hogy senki sem vette észre. Frigyes és a mama a tombola-estély fölött bocsátkoztak értekezésbe. — Olga még gyermek — vélekedés a mama — mire való volna már bevezetni a világba? — De hisz egyszer mégis csak be kell vezetni, — veté ellen Frigyes — s mennél később, annál rosszabb. Ki a ménkünek kellene a vén lányok, ha még csunyak is? Olga szótlanul ült ott az alacsony taboureten, szeméit lesütve a himzésre, melyen gé-

pileg dolgozott. Szive oly hangosan vert és keze ugy remegett, de senki sem ügyelt rá.

A delnő finom, kesztyű kezze ősszuehogatta s a csipkét kezdte tépegetni ruhájába újján.

— Félek, hogy nagyon ügyetlenül fogja magát viselni.

— No hát valami olyan costuméba öltöztetjük, a mi épen neki való, például: a „libapásztor” s akkor aztán azt hiszik, hogy a szerepét adja élethíven.

A delnő kacagva ütött a legyezővel fia vállára.

— Milyen hamis vagy te, Frigyes.

— Oh, nem én, mamácskám, a legártatlanabb a világban.

Olga azallat csöndesen fölkel s kiment a szobából. Sokáig észre sem vették, hogy el-távozott.

S ha örökre eltávozott volna, tán azt sem igen vették volna észre.

II. A leány alig lépett ki a szobából, már atyjával találkozott.

— Hová? — dörmögött Donát Károly ur, oly roventes képpel, mely az utolsó ítélet bírójának is beillett volna.

Olga oly elfogódott volt, hogy alig bírta kiejteni, ho y szobájába készült.

— Szobádba? dörmögött Donát Károly ur. — Mit keresz a szobádban? Nem szeretem ha lány magában van. Értetted? A leány legyen az auya szeméi előtt. Értetted? Legálább kölcsönösen kontrollirozzák egymást. Az lányra id is rá fér. Epen jökevdemben találtok!

Ez a jó kedv” különben rendes állapota volt a tisztelt urnak. Ő szüntelen dörmögött, mint a hogy neje szüntelen unakozott.

Dörmögött ha fölkel, dörmögött ha lefeküdt, dörmögött ebéd előtt, dörmögött ebéd után. Az egész háznép reszkettet tőle, kivéve a saját feleséget. Az a legrettenetesebb dörmögése is csak nevetett.

Házasságuk első éveiben megpróbálta a dörmögést azall is Donát Károly ur, de arra az egyre nem bírt soha rájésztetni s későbbi időben meg is kísértette többé.

Szerencsére volt elég, a kre rávialkodhatott, a cseledés a sok munkás, legény, inas a műhelyben vagy gyárban. Maga sem tudta már, hogy nevezze. Házassága előtt fazekas mester volt a neve, most kályhagyárosnak hivatta magát. Az asszony akarta úgy s úgy a kő, Donát Károly ur nem bántja. Igaz, hogy kályhagyáros jobban is hangzik, mint az hogy fazekas mester.

Donát Károly ur különben az asszony vezetése alatt ki is nőtt egészen a mesterem-

berék sorából. Teljesen salonképessé nem bírta ugyan átalakítani őt a delnő, de legalább faragott rajta, a mennyit faraghatott. Hogy Donát Károly ur mégis tuskó maradt, arról neje nem tehet.

A szegény delnőnek semmi sem sikerült teljesen. Elérte ugyan azt, hogy a közönséges polgári körökön felülemelkedtek s megszokottak minnen ismeretséget fejez régi barátokkal és a rokonsággal; de azon előelő körök, melyekbe a szép asszony bejutni óhajtott, zárva maradtak előttük s makacsul visszautasítottak ott minden közeledést, bármily alakban kísérelte meg Donát Károlyné.

E szarnypróbálgatásokban télt el a becsavágyó nő életének java. A sok meghusult kísérlet után lassanként vortelen keserűséggel tel meg azive — nem ama zártkörű társaság ellen, mely nem akarta őt kebelébe fogadni, hanem ama férfi ellen, ki be nem fogadtatásának oka volt. Mit ér neki mind e kénytelen, a jólét, gazdaság, ha egy bárdolatlan fazekas a jólét, gazdaság, ha egy bárdolatlan fazekas mesterrel kell együtt töltenie egész életét?

Körülvette az unalom, sivár, rettenetes unalom. Nem bínyoztak ugyan csinos, elegáns uri emberek, kik szivesen vállalkoztak a szép asszonyt szórakoztatni, de hát ezen az uton mégsem juthatott a szocietásba. Fájdalom, az asszony a férje nevéét kénytelen viselni, nem

az udvarlóját s Y-né ő nagysága és Z-né ő méltósága termel Donát Károly urnak csak a kályhá számára nyitlak meg s nem egyszerű-mind a felesége számára is.

Megtörtént ugyan, hogy mig Donát Károly ur a kályhákak rakta Y. nagysága vagy Z. méltóságos urnál, ő nagysága és ő méltósága azallt szarvakat raktak Donát Károly urnak; hanem ezzel a szép asszony még nem jutott közelebb cselejához. Ő egy kézzorított Z-né ő méltóságától többre becsült volna, mint Z. ő méltósága legforróbb szerelmi esküvéseit. Ha mégis meghaligatta, jóformán csak unalomból cselekedte vagy férje iránti ellen-szenvből, hogy bosszút álljon ezen az emberen, ki miatt ő nem juthat be az előelő társaságba.

Donát ur mikor legelőször nyomába jött az unalomégen ezen módjának, rettenetes menyörgést vitt végbe, a cselekedet mind eicsapta; az inasgyerekeket mind sorra páholta; azt hitték, hogy a feleséget is megerví. Hogy mi történt oda bent, azt nem tudják; csak az bizonyos, hogy az asszony nem kapott verést és Donát ur megjuhászodva jött ki a szobából.

(Folyt. köv.)

